

ODA KOMFORU

U seriji radova *Oda komforu* suočavam se s onim što ostaje kad svet koji poznajemo počne da se raspada. Razrušeni pejzaži, srušeni objekti i smetlišta nisu samo fizičke ruševine – oni su odraz unutrašnjeg sveta koji traži oslobađanje i pročišćenje.

Figure u mojim radovima predstavljaju otuđene, često anonimne likove sa zamaskiranim licima, glavama u obliku kutija ili piramida, ili neobična zoomorfna bića. Oni lutaju kroz ove imaginarne predele, lebdeći iznad pejzaža, promatrajući ga bez direktnog uplitanja. Ove figure simbolizuju našu distancu prema svetu u kom živimo, kao i prema sebi samima, našu potrebu da sakrijemo vlastitu prirodu pred svetom, ali i da se distanciramo od sopstvene ranjivosti. Lica su im skrivena, ali njihovo prisustvo je neizbežno.

Teksture i slojevi materijala koje koristim u radu – akrilne boje, markeri, tuševi i kolaž – stvaraju osećaj materijalnosti i dubine. Oni oslikavaju slojevitost naših unutrašnjih konflikata i iskustava. Ovaj proces gradnje slojeva predstavlja pokušaj osvetljavanja onoga što smo zakopali u sebi, što nagomilavamo, često neprimetno, i što nas guši. Dubre je više od pukog otpada – ono je višak, emotivni i psihološki teret koji gomilamo, a kroz ove radove težim da ga osvestim i oslobodim se njegovog uticaja.

Kroz oštre linije, dinamične kompozicije i grafičku stilizaciju, slike prikazuju određenu narativnu napetost. Poput stripova, one teže da prenesu priču kroz vizuelne fragmente, stvarajući osećaj pokreta i dijaloga, čak i u svetu koji deluje zamrznuto u haosu. Stripovska estetika ovde ne služi samo da pojača vizuelni utisak već i da podseti na neizbežnost borbe – borbe za preživljavanje, za identitet, za čistoću. Kroz ovu estetiku pokušavam da spojim prizore uništenja sa dozom hiperrealizma i nadrealnog narativa, koji poziva posmatrača da aktivno tumači scene pred sobom. Iako slike neretko odišu mračnom simbolikom, ironija i humor se prožimaju kroz čudne odnose među bićima. Često se pojavljuju situacije koje prkose logici i pozivaju posmatrača da se nasmeje pred licem apsurdna.

Stvaranjem slika istražujem vlastite slojeve i tražim način da se oslobodim viška, kako spoljašnjeg tako i unutrašnjeg, koji me opterećuje. Na kraju, ove slike ne nose samo težinu uništenja već i tihe nagoveštaje mogućnosti obnove.